

Evitar caure en l'abisme

Dc, 10/04/2013 per Josep Maria Car...

[Minoria creativa](#)

La persistència i l'augment de la crisi, més la desorientació política del país, ens està portant a un desànim col·lectiu. Cada dia més, les notícies es corresponen amb la realitat deteriorada que ens envolta: tancament d'empreses i associacions, xifres econòmiques i financeres esperpèntiques, corrupció política i empresarial, reducció i encariment dels serveis públics, impunitat dels poders fàctics i desnonament dels pobres, desunió política i fatiga cívica.

La Catalunya política viu embolcallada en una lògica i unes institucions que semblen cada dia més allunyades de la realitat concreta del país. Partits, Parlament i Palau semblen viure en un país inventat, deslligat del país concret i real. Malauradament, estem en l'etapa de més divisió i fragmentació d'ençà la transició. El catalanisme com a espai compartit de civilitat i projecte sembla desaparegut. La desconfiança en la política i en allò que hem anomenat "la classe dirigent" és cada vegada més gran. La relació amb Espanya, i en especial amb l'Estat espanyol, cada vegada és més impossible. D'altra banda, la Unió Europea, sota control d'Alemanya i perduda sota una teranyina institucional impossible, sembla perdre els seus valors fundacionals i la seva missió essencial.

Quasi sense voler, ens estem endinsant en l'abisme. No obstant, estic convençut que encara ens queda marge per evitar caure-hi. Si hi caiem, ens costarà molt sortir-nos-en. Al meu entendre, hem d'evitar els tres abismes més immediats.

En primer lloc, caure en l'abisme polític que implicaria la convocatòria de noves eleccions a Catalunya i continuar en el període de greu inestabilitat política que estem vivint. Sé que s'han trencat massa ponts entre els partits i els seus líders, que s'han pres compromisos públics de molt difícil compliment, però és necessari refer una relació política entre les forces centrals catalanes per assumir la governabilitat del país.

En segon, caure en l'abisme econòmic i financer. Amb el govern central i amb les institucions europees s'han d'acordar uns ajustaments pressupostaris raonables que no enfonsin econòmicament el país i desmantellin la cohesió social. Amb agents econòmics i socials, acords per fer camí junts.

I, finalment, no podem caure en l'abisme moral com a conseqüència d'un desànim general que trobo una mica arreu. Hem d'aprendre de la crisi que estem patint per viure, molt probablement, amb més austeritat i senzillesa, treballant més i més seriosament. Amb més rigor i honestat. Estendre la mà als que viuen amb més dificultat. Però hem de tenir la convicció que podem vèncer la crisi actual. Recordar-nos que, malgrat tot, som un gran petit país, que tenim les condicions, com a poques comunitats al món, per continuar vivint en dignitat i llibertat. Que tot plegat depèn de la nostra actitud vital i el nostre compromís cívic. Que podem.